



# CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

## HOTĂRÂREA NR 583 din data de 21.07.2021

**Dosar nr:** 504/2020

**Petiția nr:** 4187/13.07.2020

**Petentă:**

**Reclamat:** Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin Ministru

**Obiect:** detașarea petentei fără acordul acesteia

### I. Numele, domiciliul și sediul părților

**Numele și sediul petentei**

1.

**Numele domiciliul și domiciliul reclamatului**

2. Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale prin Ministru cu sediul în București, B.dul Carol I, nr. 2-4, sector 3, Cod poștal 030163

### II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Prin adresa nr. 4187/13.07.2020 petenta sesizează Consiliul cu privire la detașarea acesteia fără acordul său la o distanță de aproximativ 600 Km de domiciliu.

### III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

5. Prin adresa nr. 4187 din 22.07.2020 și adresa nr. 4432 din 22.07.2020 (filele 26-27 din dosar) s-a realizat citarea părților în conformitate cu măsurile dispuse având în vedere contextul evoluției situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu solicitarea de a fi transmise completări la petiție, respectiv punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, odată cu exprimarea acordului părților din dosar, în termenul dat. Prin adresa 5012 din 18.09.2020 reclamatul a transmis un punct de vedere care a fost comunicat petentei în vederea formulării de concluzii scrise.

6. Procedură legal îndeplinită.

## IV. Susținerea părților

### **Susținerea petentei**

7. Prin adresa nr. 4187 din 13.07.2020 (filele 1- 8 din dosar) petenta sesizează Consiliul cu privire la faptul că a fost detașată, fără acordul său, la o distanță de aproximativ 600 Km de domiciliul acesteia.

8. Petenta a fost numită prin Ordinul Ministrului Agriculturii și Dezvoltării Rurale (MADR) nr. 1161/R/26.07.2017 în funcția publică vacantă de conducere, și anume director gradul II la Direcția Industrie alimentară, din cadrul Direcției Generale Politici în Industrie Alimentară și Comerț, această direcție funcționând în cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Precizează faptul că numirea în funcție a avut loc ca urmare a participării petentei și a câștigării concursului organizat de către reclamat pentru postul respectiv.

9. La data de 22.05.2020, în contextul pandemiei COVID-19, fără nicio informare sau discuție prealabilă, petenta a primit Ordinul nr. 1733, prin care s-a dispus detașarea acesteia începând cu data de **27.05.2020** la Direcția pentru Agricultură Județeană Arad, pe funcția de conducere vacantă de director executiv adjunct gradul II, pentru o perioadă de maximum 6 luni, cu precizarea acordării unor beneficii salariale mai favorabile.

Petenta a formulat plângere prealabilă pentru revocarea Ordinului de detașare, precum și o cerere de suspendare a executării ordinului de detașare.

Petenta consideră faptul că detașarea reprezintă o măsură discriminatorie, care nu are legătură cu experiența și expertiza acesteia, ci cu intenția actualei conduceri a reclamatei de a o hărțui, cu scopul de a crea presiune pentru a fi îndepărtată din Minister, în ciuda drepturilor câștigate prin concurs. Consideră agravantă situația deoarece nu i s-a pus la dispoziție toate documentele care au stat la baza emiterii Ordinului de detașare. A primit doar Ordinul, fără documente justificative, motiv pentru care susține că a fost discriminată.

10. De asemenea, consideră de notorietate declarațiile unor reprezentanți PNL, apărute în mass media în perioada de referință și a redat pasaje: *„60.000 oameni au fost angajați în sistemul public, în ultimii 2 ani. Toți funcționarii publici de carieră, din sănătate, din învățământ, din deconcentrate, au fost puși în situația de a fi conduși de politrucii. Toți angajații care au intrat pe ușa din dos trebuie să se teamă. Este un haos în toate instituțiile, cu oameni care nu au treabă cu o carieră de funcționar public. Vrem să aducem meritocrația la stat [...]. „Măine după ședința de guvern asta e prioritatea-depsedizarea! După care urmează audit la fiecare minister pentru organigramă și audit la fiecare entitate subordonată ministerelor pentru că vrem să venim cu pasul al doilea de restructurare care să vizeze agenții, autorități, oficii, comisii, comiții, comitete (declarație Ludovic Orban, digi24.ro, 5 noiembrie 2019, [...]) „ etc. (filele 3-4 din dosar).*

Petenta precizează faptul că, în contextul în care foarte mulți funcționari publici au fost nevoiți să părăsească aparatul de stat sub stigmatul numirii lor în funcție de către fostul Guvern PSD, petenta a fost încadrată în aceeași categorie, în condițiile în care a participat și a câștigat un concurs pentru funcția ocupată.

11. Consideră ca și criteriu de discriminare faptul că a participat și promovat un concurs care s-a organizat de către fosta conducere a Ministerului și faptul că Ordinul de numire în funcție a fost semnat de către fostul ministru, dl..

Își întemeiază petiția pe prevederile art.16 alin.1 din Constituție, Convenția Europeană a Drepturilor Omului Protocolul 12 la CEDO, art. 2 alin 1 și alin. 5.

În anexă a depus în copie (filele 11-25 din dosar):

- Ordinul de numire nr. 116 IR din 26.07.2017;
- Ordinul de detaşare nr. 1733 din 22.05.2020;
- etc.

### **Sușținerile Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale**

12. Prin adresa nr. 5012 din 18.09.2020 (fila 28-31 din dosar) reclamatul, prin Cabinet de Ministru, a invocat excepția lipsei de obiect/interes în promovarea petiției motivat de faptul că petenta a contestat Ordinul de detaşare, iar prin Nota nr. 93046 din 08.07.2020 s-a aprobat încetarea măsurii detaşării dispuse prin Ordinul nr. 1733/22.05.2020, iar prin Ordinul nr. 2245/R/13.07.2020 s-a dispus încetarea detaşării petentei.

Având în vedere petiția înregistrată la aceeași dată cu cea a Ordinului nr. 2245/R/13.07.2020 prin care s-a dispus încetarea detaşării petentei, apreciază necesar a se pune în vedere petentei să precizeze dacă își mai menține petiția.

Mai mult, la data sesizării, Senatul României a solicitat acordul MADR cu privire la detaşarea petentei pe o funcție de conducere de șef serviciu pentru o perioadă de 6 maxim 6 luni.

Reclamatul precizează că a fost de acord, la fel și petenta, cu privire la detaşarea pe postul de șef serviciu, ceea ce conduce la faptul că nu mai există interes în a contesta o măsură care nu a produs efecte și nici nu mai poate fi dispusă de către acest angajator.

În cazul în care petenta solicita analizarea petiției de către CNCD, solicită respingerea petiției ca lipsită de obiect/interes.

În susținere, invocă și soluția dispusă de Tribunalul București-Secția a II a Contencios Administrativ și Fiscal în cauza nr.13381/3/2020 prin Sentința civilă nr. 3009/16.07.2020.

13. O a doua excepție invocată de către partea reclamată - este aceea a lipsei calității de reclamat motivat de faptul că nu a făcut altceva decât să pună în aplicare legea.

În susținere, indică prevederile art. 505 alin. 1) lit.b, art. 505 din OUG 57/2019 cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 52 alin.1 din același act normative (1) *Ministerele sunt organe de specialitate ale administrației publice centrale care realizează politica guvernamentală în domeniile de interes stabilite de Guvern, iar potrivit art. 54 din același act normativ,, Ministerele sunt persoane juridice de drept public, au sediul în municipiul București și sunt conduse de miniștri. Totodată, conform art. 56 alin.2 Ministrul conduce aparatul propriu al ministerului, stabilit prin hotărâre a Guvernului, numește și eliberează din funcție personalul acestuia,, și alin. (4) Ministrul își îndeplinește atribuțiile ce îi revin folosind aparatul propriu al ministerului, precum și prin organe de specialitate, instituții, operatori economici și alte structuri aflate în subordonarea, coordonarea sau sub autoritatea ministerului.*

Reclamata arată că petenta avea posibilitatea ca, în situația în care nu era de acord cu măsura detaşării, să comunice angajatorului refuzul de a da curs detaşării, pentru motivele prevăzute de lege. Din acest motiv, reclamata susține faptul că, din cuprinsul petiției, nu rezultă îndeplinirea, de către petentă, a condițiilor prevăzute la art. 505 alin. 9 din OUG nr. 57/2019, pentru ca aceasta să poată refuza detaşarea dispusă.

14. Reclamata a mai susținut faptul că petiția nu îndeplinește condițiile potrivit art. 2 din OG nr.137/2000 motivat de faptul că: nu există un tratament diferențiat și a unor situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; lipsa unui criteriu potrivit art. 2 alin.1 din OG 137/2000.

15. În anexă a depus (filele 32-34 față verso la dosar):

- Ordinul nr. 2245/13.07.2020 privind încetarea detașării petentei;
- Nota 93.046/08.07.2020 privind încetarea detașării petentei;
- Ordinul nr. 1733 din 22.05.2020 privind detașarea petentei;
- Nota nr. 40747/21.05.2020 privind ocuparea prin detașare a funcției publice de conducere vacante de director executive adjunct din cadrul Direcției pentru Agricultură județene Arad.

## V. Motivele de fapt și de drept

### Legislație și principii

16. **În fapt**, Colegiul director reține detașarea petentei pe criteriul politic.

17. În ceea ce privește excepțiile invocate de către partea reclamată, respectiv excepția lipsei de obiect precum și excepția lipsei calității procesuale pasive, Colegiul director urmează a le respinge.

Cu privire la excepția lipsei de obiect, Colegiul director respinge excepția motivat de faptul că, deși s-a dispus încetarea detașării petentei, fapta s-a produs, creând, în acest sens, un stres petentei, care a contestat Ordinul în instanță, urmând analizarea **pe fond** a aspectelor sesizate. Totodată, Colegiul director urmează a respinge excepția lipsei calității procesuale pasive deoarece Ordinul de detașare a fost emis și semnat de către reclamatul în cauză.

18. **În drept**, Colegiul director analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I - VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

19. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, prin discriminare se înțelege acel tratament diferențiat ce are la bază un criteriu, dintre cele prevăzute în lege, și care are drept scop sau efect un tratament injust raportat la o speță dată. Conform art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare *„orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau in orice alte domenii ale vieții publice”*.

20. De asemenea, potrivit art. 2 alin. (3) *„Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare”*.

21. Pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;
- existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;
- tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;
- tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare (în situația discriminării indirecte).

22. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: „*exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile*”).

23. Prin nediferențiere judecătoria Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „*art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară*” (**Marckx împotriva Belgiei**, 13 iunie 1979, §32) sau „*analoagă*” (**Van der Mussele împotriva Belgiei**, 23 noiembrie 1983, §46) ori „*relevant similară*” (**Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „*analoagă ori relevant similară*” (**Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit**, 30 iulie 1998, §75).

24. Colegiul director constată că petenta a fost singura persoană detașată în contextul pandemiei COVID-19, fără nicio informare sau discuție prealabilă, petenta a primit Ordinul nr. 1733 prin care s-a dispus detașarea acesteia începând cu data de 27.05.2020 la Direcția pentru Agricultură Județeană Arad pe funcția de conducere vacantă de director executiv adjunct gradul II pentru o perioadă de maximum 6 luni, cu promisiunea acordării unor beneficii salariale mai favorabile. La baza detașării, ca și criteriu, a fost invocat acela al participării și promovării unui concurs care s-a organizat de către fosta conducere a Ministerului (PSD), al Ordinului de numire în funcție, semnat de către fostul ministru Petre Daea, și detașarea dispusă, la o distanță de 600 Km de domiciliu, prin care s-a dorit determinarea petentei de a-și depune demisia. Din susținerile petentei reiese faptul că s-a dorit reducerea numărului de angajați din perioada fostei conduceri. Colegiul director, din susținerile părți reclamate, nu a reținut necesitatea detașării petentei la Arad din moment ce a decis să renunțe în instanță la aplicarea Ordinului nr.1733 prin care s-a dispus detașarea acesteia începând cu data de 27.05.2020 la Direcția pentru Agricultură Județeană Arad.

25. Potrivit art. 7 din **O.G. nr. 137/2000** constituie contravenție **discriminarea unei persoane pentru motivul că aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii:**

**b) stabilirea și modificarea atribuțiilor de serviciu, locului de muncă sau a salariului;**

26. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu. Se poate invoca orice criteriu (**O.G. nr. 137/2000**, art. 2 alin. 1: [...] „*pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt*

*criteriu*” [...]; **Protocolul adițional nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului** (în continuare **Protocolul nr. 12**), art. 1 alin. 1: [...] „fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație”), iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

27. Raportându-ne la aspectele care fac obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul constată că acestea vizează detașarea petentei, fără acordul acesteia, aducând atingere dreptului la muncă, pe criteriul politic. Astfel, sub aspectul individualizării și al situației reclamate, reținem că partea reclamată a detașat petenta, în stare de pandemie, la o distanță de 600 km de domiciliu, fără ca aceasta din urmă să dovedească necesitatea detașării acesteia la Arad.

28. Conform prevederilor **O.G. nr. 2 din 2001**, art. 5 alin. 2 lit. a, coroborată cu art. 6 și art. 7, Colegiul director aplică sancțiunea de avertisment, având în vedere gravitatea mică a faptei.

29. Pentru considerentele de mai sus, Colegiul director constată că, fapta sesizată constituie contravenție potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) și art. 7 lit. b) din O.G. 137/2000, republicată.

### **30. Opinie concurentă în ceea ce privește constatarea existenței faptei de discriminare, formulată de Haller István – membru în Colegiul director**

1. Conform art. 2 alin. 3 din **O.G. 137/2000**: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare”.

2. Prin cazuistica sa, CEDO interpretează discriminarea indirectă ca fiind caracterizată de lipsa intenției, vizând un grup de persoane (discriminarea indirectă nu se poate constata față de o singură persoană), la care datele statistice reprezintă principalul probatoriu. În acest sens a se vedea **Cauza D.H. și alții împotriva Cehiei** (13 noiembrie 2007), **Cauza Horváth și Kiss împotriva Ungariei** (29 ianuarie 2013), **Cauza Biao împotriva Danemarcei** (24 mai 2016).

3. Conform practicii CJUE, discriminarea este indirectă dacă nu vizează toate persoanele care se identifică printr-un anumit criteriu protejat. A se vedea în acest sens **Cauza „Dekker” (Cauza C- 177/88**, 8 noiembrie 1990), **Cauza „Seymour-Smith” (Cauza C- 167/97**, 9 februarie 1999), **Cauza „Nikoloudi” (Cauza C- 196/02**, 10 martie 2005), **Cauza „HK Danmark” (Cauza C- 335/11** conexas cu **Cauza C-337/11**, 11 aprilie 2013), **Cauza „CHEZ Razpredelenie Bulgaria” (Cauza C- 83/14**, 16 iulie 2015), **Cauza „Achbita” (Cauza C- 157/15**, 14 martie 2017), **Cauza „Ruiz Conejero” (Cauza C- 270/16**, 18 ianuarie 2018).

4. În conformitate cu legislația din România, nu există noțiunea de criteriu protejat, din moment ce se precizează „sau orice alt criteriu”, astfel, situația juridică este mai apropiată de cea din cadrul Consiliului Europei.

5. Petiția analizată se referă la discriminarea unei singure persoane, iar ca probatoriu nu se utilizează date cu caracter statistic, astfel, fapta nu poate fi analizată din perspectiva unei discriminări indirecte, ci doar ca o discriminare directă.

6. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

7. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

8. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”) din punctul de vedere al dreptului afectat.

9. Prin nediferențiere judecătorii CEDO înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: „art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară” (**Marckx împotriva Belgiei**, 13 iunie 1979, §32) sau „analoagă” (**Van der Mussel împotriva Belgiei**, 23 noiembrie 1983, §46) ori „relevant similară” (**Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma „analoagă ori relevant similară” (**Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit**, 30 iulie 1998, §75).

10. Petenta, din punctul de vedere al siguranței locului de muncă și din punctul de vedere al dreptului la viață privată și de familie, se află în situație analoagă cu alți angajați.

11. Petenta a invocat ca și criteriu existența unor opinii politice diferite. Conform art. 20 alin. 6 din **O.G. nr. 137/2000**, „Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.” Partea reclamată nu a dovedit că ar fi existat un alt motiv pentru detașarea petentei. În situația în care o persoană este detașată trebuie să existe o analiză a situației, din care rezultă pe de o parte necesitatea detașării, pe de altă parte necesitatea de a detașa o anumită persoană, și nu o altă persoană (în special când este vorba despre o detașare la 600 km de domiciliu). Ori partea reclamată nu a dovedit necesitatea detașării petentei, mai mult, a renunțat la detașare, ceea ce arată lipsa temeiniciei demersului. În consecință, partea reclamată nu a dovedit că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament.

12. Prin măsura detașării, petentei s-a atins dreptul la siguranța locului de muncă stabilit prin art. 7 lit. b) din **O.G. nr. 137/2000**. Totodată, mutarea la op distanță de 600 de km de locuință, pe o perioadă de 6 luni, este de natură să afecteze dreptul la viață privată și de familie.

13. În consecință, fapta reclamatului reprezintă discriminare, întrucât a creat o deosebire pe bază de convingeri politice, care a avut ca efect restrângerea exercitării, în condiții de egalitate, a dreptului la siguranța locului de muncă, a vieții private și de familie.

### **31. Opinie separata în ceea ce privește neconstatarea existenței faptei de discriminare, formulată de Maria Moța – membru în Colegiul director**

1. Facem precizarea că nu există probe care să confirme o faptă de discriminare, având în vedere că, la data dispunerii detașării prin Ordinul de ministru nr. 1733/22.05.2020, incidente erau incidente prevederile art.505 alin.1, alin.6 și alin.9, din O.U.G 57/2019 privind Codul administrativ:

*„1) Detașarea se dispune în interesul autorității sau instituției publice în care urmează să își desfășoare activitatea funcționarul public, pentru o perioadă de cel mult 6 luni. În cursul unui an calendaristic un funcționar public poate fi detașat mai mult de 6 luni numai cu acordul său scris.*

*6) Funcționarii publici cu statut special, precum și funcționarii publici care ocupă funcții publice specifice pot fi detașați pe funcții publice generale sau pe funcții specifice cu înștiințarea prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu 10 zile înainte de dispunerea măsurii.”*

iar refuzul detașării se poate face doar în condițiile aceluiași art.505 alin.9, situație în care nu s-a găsit petenta.

*„(9) Funcționarul public poate refuza detașarea dacă se află în una dintre următoarele situații:*

*a) graviditate;*

*b) își crește singur copilul minor;*

*c) starea sănătății, dovedită cu certificat medical, face contraindicată detașarea;*

*d) detașarea se face într-o localitate în care nu i se asigură cazare, în condițiile legii;*

*e) este singurul întreținător de familie;*

*f) motive familiale temeinice justifică refuzul de a da curs detașării.”*

2. Petenta, odată cu promovarea concursului de director în anul 2017 și a ocupării funcției de conducere, cunoștea aceste prevederi referitoare la detașarea pe o perioadă de șase luni, dispusă fără acordul funcționarului. Concursul de promovare în funcție de conducere imprimă aspectul de stabilitate al funcționarului public, în sensul că nu poate fi concediat abuziv, ceea ce nu e cazul în speța dată, în acest caz fiind vorba doar de detașare.

3. Simpla referire la faptul că ministrul desemnat la acel moment avea o anumită apartenență politică iar cel care a emis ordinul avea o apartenență politică diferită, nu are relevanță în cauză, fiind vorba de demnitari cărora li se aplică alte prevederi legale. Ar fi o eroare ca legea să se interpreteze în sensul asocierii acestora cu statutul funcționarilor publici.

4. Cât privește documentația din dosar care vizează declarații politice făcute în presă, acestea sunt de tip general și nu fac referire la părțile din prezenta cauză.

5. Potrivit art. 2 alin.1 din O.G nr.137/2000, pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind discriminatorie aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții, respectiv:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare (în situația discriminării indirecte).

6. Așa cum s-a menționat în punctul de vedere al reclamatului, petenta avea posibilitatea ca, în situația în care nu era de acord cu măsura detașării, să comunice angajatorului refuzul de a da curs detașării, pentru motivele prevăzute de lege. Din cuprinsul petiției nu rezultă îndeplinirea de către petentă a condițiilor prevăzute la art. 505 alin. 9 din OUG nr. 57/2019, pentru ca aceasta să poată refuza detașarea dispusă.

7. Ori, în interiorul termenului de șase luni, nu poate fi reținută încălcarea legii și nici o discriminare/hărțuire întrucât raportul de serviciu al funcționarului public poate fi modificat, inclusiv prin instituția detașării, în condițiile legii, fără acordul acestuia, prevedere ce a fost respectată.

8. De asemenea, nu s-a făcut dovada existenței unui tratament diferențiat și a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile. În același timp, criteriul invocat de petentă (cel politic) nu este fundamentat, acesta reprezentând doar o presupunere a acesteia pe care îl consideră temei al detașării sale. Astfel, în lipsa existenței unui criteriu real identificat/argumentat potrivit art. 2 alin.1 din OG 137/2000, fapta nu poate constitui discriminare.

9. Nu există nicio dovadă că ar fi existat o discriminare pe criteriul politic, întrucât petenta nu era membru al unui partid politic nici în anul 2017 și nici la momentul detașării acesteia în luna mai 2020, potrivit O.U.G 57/2019 privind Codul administrativ.

10. Prin Hotărârea nr. 3009/16.07.2020 pronunțată de Tribunalul București în dosar nr. 13381/3/2020, având ca obiect suspendare executare act administrativ (Ordinul nr. 1733/R/22.05.2020) a fost admisă excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului MADR și respinsă acțiunea în contradictoriu cu pârâțul MADR ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuale pasive. A fost admisă excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Direcția pentru Agricultură a Județului Arad și respinsă acțiunea în contradictoriu cu aceasta ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă. A fost respinsă acțiunea ca fiind rămasă fără obiect și a fost obligat pârâțul MADR la plata către reclamantă a sumei de 3.020 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, din care suma de 3.000 lei reprezentând onorariu avocat și suma de 20 lei constând în taxă judiciară de timbru.

11. Soluția instanței s-a bazat pe faptul că Senatul României a solicitat acordul MADR cu privire la detașarea petentei pe o funcție de conducere de șef serviciu pentru o perioadă de maxim 6 luni. MADR a fost de acord, la fel și petenta, cu privire la detașarea pe postul de șef serviciu, ceea ce conduce la faptul că nu mai există interes în a contesta o măsură care nu a produs efecte și care nici nu mai poate fi dispusă de către acest angajator.

12. Prin Nota nr. 93046 din 08.07.2020 s-a aprobat încetarea măsurii detașării dispuse prin Ordinul nr. 1733/22.05.2020, iar prin Ordinul nr. 2245/R/13.07.2020 s-a dispus încetarea detașării petentei, petiția adresată CNCD fiind înregistrată la aceeași dată cu cea a Ordinului nr. 2245/R/13.07.2020 prin care s-a dispus încetarea detașării petentei, context în care se desprinde concluzia că, la data înregistrării, solicitarea rămăsese fără obiect.

12. Față de cele precizate, se constată că elementele faptei de discriminare nu existau la data înregistrării petiției. Chiar și în ipoteza în care s-ar trece peste această constatare, nu se poate reține comiterea săvârșirii vreunei fapte de discriminare potrivit prevederilor O.G. nr.137/2000, nefiind dovedită legătura de cauzalitate între criteriul invocat și detașarea petentei.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu 8 voturi pentru (1 vot concurent) și 1 vot împotriva** pentru constatarea existenței faptei de discriminare ale membrilor prezenți la ședință,

## **COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:**

1. Respinge excepția lipsei de obiect invocată de către partea reclamată;
2. Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a reclamatului invocată de către partea reclamată;
3. Aspectele sesizate intră sub incidența art. 2 alin. 3 și art. 7 (b) din O.G. nr. 137/2000 republicată;
4. Sancționează reclamatul cu avertisment, potrivit art. 5 alin. 2 lit. a, coroborat cu art. 6 și art. 7 din **O.G. nr. 2 din 2001** privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare;
5. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

### **VI. Modalitatea de plată a amenzii**

Nu este cazul

### **VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita**

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, **potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

**Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 21.07.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru, GRAMA HORIA – Membru (online), HALLER ISTVAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MOȚA MARIA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru (online), POPA CLAUDIA SORINA – Membru**

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC**  
**Membru Colegiului director,**  
**Președinte CNCD**

**Data redactării: 02.08.2021**

**Redactat și motivat de P.C.S și V.F., pct. 30 - I.H., pct. 31 - M.M.**

**Notă:** Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.